

Punt final al litigi judicial per la Pletera, a Torroella

El TSJC desestima el darrer dels deu processos judicials, que comportava la reclamació d'uns 56 milions d'euros

La Pletera desurbanitzada amb la recuperació de l'entorn natural AJ. TORROELLA.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha comunicat formalment la fermesa de la sentència desestimatòria del darrer recurs contenciós administratiu interposat contra l'Ajuntament de Torroella de Montgrí per la desclassificació urbanística de la Pletera. D'aquesta manera es tanca un llarg període de 20 anys de litigis i deu processos judicials, al llarg dels quals els antics propietaris dels terrenys havien reclamat a l'Ajuntament fins a un total de 56 milions d'euros en concepte d'indemnització.

El darrer recurs

El darrer recurs va ser interposat per l'empresa Kepro Costa Brava l'any 2009. Reclamava 18 milions d'euros en concepte de danys i perjudicis derivats de la inutilitat sobrevinguda de les obres d'urbanització executades a la Pletera aprovades i autoritzades al seu moment per l'Ajuntament. El recurs va ser desestimant íntegrament el 3 de desembre del 2018 i la resolució va ser confirmada pel TSJC el 6 d'octubre del 2020. Finalment, aquesta sentència va esdevenir ferma el 12 de febrer. La urbanització de la Pletera es va iniciar l'any 1986. Per poder-ho fer es van abocar tones de runa per enterrar uns aiguamolls preexistents de gran valor natural. A la zona s'hi va construir el passeig, amb els seus carrers i serveis, i els 76 habitatges projectats en una de les sis illes planificades. La urbanització de la primera fase es va aturar el 1991 i ja no es va continuar desenvolupant la resta. La desclassificació de la Pletera es va incorporar en la revisió del pla general d'urbanisme que es va iniciar el 1998 i es va aprovar definitivament el 2001. Durant aquest procés, la direcció general de Costa de l'Estat va acordar, el 24 de novembre del 1999, incoar un expedient per traçar la línia de domini públic marítimoterrestre pel darrere de la zona urbanitzable de la Pletera, ja que tota aquesta àrea forma una zona de maresma que s'ha de protegir, d'acord amb la llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes. D'aquesta forma, els terrenys de la urbanització la Pletera, a excepció de la primera illa d'habitatges, van ser declarats domini públic marítimoterrestre i van passar a ser no urbanitzables. Kepro Costa Brava SA va presentar un recurs davant l'Audiència Nacional contra aquesta decisió de l'Estat, que el mes de gener del 2007 va ser desestimat. La tramitació dels diferents instruments urbanístics i actes d'aplicació en el sector de la Pletera ha donat lloc a diversos litigis que, finalment, s'han tancat, i s'ha confirmat la legalitat de l'actuació tant de l'Estat com de l'Ajuntament. En aquest sentit, l'alcalde, Jordi Colomé, que va ser regidor d'Urbanisme en el moment en què es va desclassificar la Pletera, s'ha mostrat molt satisfet pel fet que, finalment, s'hagi tancat tot el procés judicial i s'hagi confirmat la legalitat, i sense que l'Ajuntament hagi hagut de pagar una suma de diners astronòmica, com es reclamava, en concepte de danys i perjudicis. Colomé recorda que la desclassificació de la Pletera s'ha d'emmarcar en un canvi de les polítiques urbanístiques municipals que es va començar a concretar en el primer pla general de la democràcia, l'any 1983, en què ja es va apostar clarament per la reducció i la millor ordenació del sòl urbanitzable i per la protecció d'espais d'alt valor natural. El pla general del 1967 preveia la urbanització del 90% dels 15 km de costa, fins i tot de la muntanya del Montgrí, fins a una franja d'uns 3 quilòmetres cap a l'interior. D'acord amb aquesta previsió, el municipi podria haver arribat a una població de 150.000 habitants. En contra de la dinàmica existent en aquell moment, el pla general del 1983 va fer possible una primera desclassificació, fins a situar la població potencial en els 15.000 habitants. Pel que fa al sector de la Pletera, es van reduir moltíssim les possibilitats d'edificació,

que inicialment s'estenien entre els Griells i la desembocadura del Ter, i únicament es va permetre fer la urbanització que finalment es va desclassificar. La política de protecció del territori va fer un salt de qualitat amb el pla general del 2002, que va rebre el Premi Nacional d'Urbanisme en reconeixement a la seva innovació i aposta per la protecció d'espais d'alt valor. Colomé destaca que aquesta aposta per polítiques urbanístiques sostenibles ha estat "un denominador comú de tots els governs que han passat per l'Ajuntament". En aquest sentit, Colomé reconeix que la recuperació de la maresma de la Pletera ha estat segurament "l'actuació més coneguda i que millor il·lustra la naturalesa de les valentes polítiques de planificació i protecció del territori promogudes per l'Ajuntament de Torroella de Montgrí". Admet, però, que "malgrat el convenciment del que es feia i de la seva legalitat, no ha estat fins ara, després de la darrera sentència, que s'ha aconseguit una tranquil·litat total".

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 12-03-2021, Pàgina 23

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/10-administracions/1937489-punt-final-al-litigi-judicial-per-la-pletera-a-torroella.html>